

spillede kommunerne ud mod hinanden, nogle blev vindere, andre tabere. Sådan var det. Og derfor bremsede man det. Heldigvis.

Så vil jeg gøre opmærksom på, at for mig er der, så vidt jeg husker, ingen hindring for, at man kan gå hen og bruge nedlagte landbrugsjendomme i erhvervsøjemed. Problemet kommer først, hvis de så skal udvide, og det har ministeren også lov at se på. Men det er klart, at det er et spørgsmål om ressourceforbrug også ude i kommunerne. Hvis kommunen ved den større by har industrijord liggende klar til salg, klar til at bygge på, er det jo ikke sikkert, at det er særlig samfundsmæssigt fornuftigt at lade en given virksomhed, der starter op i en landbrugsejendom som rugehus, udvide helt vildt.

(Kort bemærkning).

Hans Christian Schmidt (V):

For kort til siden skrev Thorkild Simonsen sammen med Kommunernes Landsforenings formand, Evan Jensen, en kronik, hvori de beskrev, at mage til planbureaukrati, der er blevet bygget op i den nuværende miljøministers tid, ikke er set. Det var sådan set ikke noget, jeg skrev. Det skrev formand og næstformand i Kommunernes Landsforening.

Jeg synes jo, det er et interessant signal, som man skal holde fast i. Her sender den socialdemokratiske ordfører det signal direkte ind til Kommunernes Landsforening: I har ikke kunnet styre jeres udvikling, storkapitalen var ved at tage over for jer, I kan ikke klare jeres opgaver. Det var jo, hvad der er blevet sagt.

Om jeg slet ikke havde lagt mærke til, at det var to store kapitalkæder? Socialdemokratiet må selv ligge og fedte rundt med det. Det vil aldrig få Venstres opbakning at have sådan en mistillid til byrådsmedlemmer og amtsrådsmedlemmer. Det er måske også, fordi vi til daglig er i kontakt med dem, at vi har den holdning. Det var måske noget, man skulle prøve at efterleve andre steder. Men vi vil aldrig ride med på den bølge med, at de ikke kunne styre det.

Og så vil jeg kun sige vedrørende den generelle debat omkring L 128: spildevand i det åbne land? Nej, den er ikke solidarisk. Det er helt tilfældigt, om man nu er med i en kloakfond, hvor der er få eller mange mennesker med, som bestemmer, hvor store regningerne bliver. Så det bliver helt tilfældigt.

Formanden:

Så tager vi fat på den sidste omgang korte bemærkninger til Venstres ordfører. Det er hr. Kristen Touborg, hr. Bent Hindrup Andersen og hr. Holger Graversen. Dernæst er det den konservative ordfører.

(Kort bemærkning).

Kristen Touborg (SF):

Det er et spørgsmål i forbindelse med hr. Anders Mølgaards bemærkninger vedrørende den rød-grønne pakke. Man bemærker jo nok hos hr. Anders Mølgaard, at det er lidt svært at opretholde det vrangbillede, der er blevet tegnet af den rød-grønne pakke bl.a. af Venstres pressekorpsets omkring det, at det her skulle være den store katastrofe specielt for landområderne. Det er der redegjort for. Det skal jeg ikke gå nærmere ind på.

Men jeg vil medgive én ting: Det er problematisk for de mennesker, som er mindrebedemiddele, og som har investeret i en gammel varebil på gule plader, som pludselig stiger med 5.000 kr. pr. år. Det vil jeg medgive er problematisk. Derfor arbejder vi også i øjeblikket med en opblødning af den afgift, og det forventer jeg sådan set at vi får, for det er der en vis realitet i.

Bent Hindrup Andersen (EL):

Det er hr. Hans Christian Schmidt, der bruger to andre borgmestre til at sige, at planloven er bureaukratisk. Jeg vil gerne sige, at vi har en utrolig god planlov i Danmark, for den sikrer demokratiet, den sikrer, at det går fra bunden og opfefter. Og det er så også i den fælles debat, vi har haft om landsplanredegørelsen, blevet yderligere understreget, at der skal fremlægges alternativer, når man skal lave både lokalplan, kommuneplan og regionplaner.

Det, der er kommet ind i det her omkring butikkerne, er en åben planlægning, hvor kommunen skal ud og argumentere, så befolkningen har mulighed for at tage reel stilling til detailhandelsudviklingen, og det er klart, at det opfattes af mange borgmestre som bureaukrati, fordi demokrati er besværligt.

Det betyder, at man kan ikke lave sine mahognibordsaftaler med Dansk Supermarked og derigennem tilrettelægge butiksudviklingen. Man skal faktisk, vil jeg sige til hr. Hans Christian Schmidt, ud og argumentere for det over for befolkningen, og det er utrolig besværligt.

Det er det, der kaldes bureaukrati, men det er reelt demokrati, og for første gang er der chance